

ՀԱՆԴԵՍ

40 ՓԱՐՈ

ԱՅԻ ԳԱՅԵՐՆ ԵՒ ՔԱՌԵՔ ԵԿԱՆ

ՓԱՐՈ 40

ՄԱՐԻԿ տարարը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեխարքի եւ նաբար օրենք։ — Տարեկան բաժանորդագրութեան զինն է 100 դր. արձար։ — Վեցամսեայն 50. — Գալառաց համար 115 դր. Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տողը 5 դր.։

Օր եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտ է ուղարկել։ Առ Արտօնատէր եւ Տնօրէն Անօն Սահանան, Էսկի Զապրիյէ ճատուիս նշան լ.թ. Պերպերեանի Տպարանն Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւն է չեն տրուիր։

ԹԻՒ 227 Գ. ՏԱՐԻ

1889

ՅՈՒՆԻՑ 28 ԶՈՒԲՐԵԱԲՈՒ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ազգային։ — Հանդէս հորսանեաց։ — Հերուսական պատճեան։ — Առաջին Մամունջք. — Աթէշ կէ Տէսի։ — Աղջուապիր ուս. Աստուած. — Ասկէ անկէ։ — Ծագիւաքաղ. — Պազ պօղումու բէսուսին

տըն յզած է պատրիարքական վիճակից այցաքարդով մը։

Տրապիզոնի թեմն եղող Օրտուի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ կեց աղջային վարժարանը ալբած լինելուն, շինութիւնը արտօնեց Ամեն. Ս. Պատրիարքն յատուի կօնդակաւ և ժապաւինեալ աետրակաւ, և յանձնեց սոյն պաշտօնն բնիկ Օրտուցի Արժ. Տ. Դէրոդ քահանայ Տատեանին, որ Ասմիոյ այլ և այլ Հայաբնակ քաղաքներըն լրջադայելով, 300 լիրա հանդանակէ, և շինութիւն ալբացաւեր վարժարանին։

ՀԱՆԴԵՍ ՀԱՐՄԱՆԵԱՑ

Մանիսայի ծանուցեայ գէպին պատճառաւ ձերբակալեալ բանտարկելոց թիւն 18-20ի կը հանի, որոց մէջ Հայ-կիներ ալ կը գտնուին, ամբառտանուելով՝ Այլազեան Տ. Յովսէփ վարդապետին վրայ յարձակողաց հետ գործօն մասնակցութիւն ունեցողներ։

Երէկ լիզզպութեան վարժարանի հարցաքննութեան ներկայ գտնուելու համար՝ Ամեն. Տ. Խորէն Պատրիարքն թէեւ խոստացած է եզեր, բայց ազգային ամենակարեւոր խնդրոյ մը պատճառաւ շկրնալ գալուն, ներողութիւն կը ինդքէ Հիմնադիր-Տնօրէն էֆէնտիէն, և իւր կողմանէ Արժ. Արշարունի Տ. Յովհաննէս Մ. վարդապե-

տիւ կուշարձի (26 յունիս 89), Պալաթու եկեղեցւոյն մէջ կատարեցաւ Մայր եկեղեցւոյ բաղմարդիւն դպիրներէն լ.թ. Ներսէս էֆ. Քէօշէեանի ամսւական հանդէսն ընդ Աղն. օրիորդ Մաքրուհի Բարունակեան։ Առաւատուն ժամ 5 ու կէսին ի Լանկայ Քէօշէեանց տան մէջ կատարեցաւ հալաւի օրհնութիւնն, յետ օրոյ հրաւիրեալը կառքերով մեկնեցան Պալաթու եկեղեցին։ Անդ, ընդ նախագահութեամբ եկեղեցւոյն քարոզչին և ի

ներկայութեան խուռն բաղմութեան մը տեղի ունեցաւ պատկագրութեան արարողութիւնն, շքեղ և աղժանուկայել կերպիս։ Ներկայ էին Մայր-Եկեղեցւոյ երաժշտապետ լ.թ. Դրիգոր էֆ. Մէհաէրեան, Ղալաթիոյ Լուսաւորիւ եկեղեցւոյ երաժշտապետ Միհան էֆ. Ճէրպահեան, Մեծ. Գրիգոր էֆ. Զեվիքեան և Նիկողոս էֆ. Ալմահան, որք ի պատիւ իրենց համակրելի և ազնիւ բարեկամին, արարողութեանց միջոցին շարականներ երգեցին, Պ. Ներսէս Շահլամեանցի նախանձը շարժելու չափ հեշտալուր։ Հանդիսականաց մէջ կը նշանաւուէին Մէլքնում մաքսատան վերատեսուչ Վահմ. Աստաւուր էֆ. Մայր-Եկեղեցւոյ գարաց դասու արդիւնաւէտ աշխատաւորներէն լ.թ. Օնիփ էֆ. Խօրթումձեան և այլ բաղմաթիւ ազգայինք ։ Ժամ. Եօթնին վերջացաւ պատկագրութեան հանդէսն, յաւարտ օրոյ հարսնեւորք առաջնորդուեցան ի տուն և ներկայից լոյժ շքեղ մեծարանքներ եղան անդ։

Խմբագրութիւնս կը փութայ իր սրտագին խնդակցութիւններն ուղղել առ նորապսակ ամոլս և կը մազմէ որ վարդեր միայն քաղեն այն երանաւէտ բուրաստանէն, ուր մտան թեւ ի թեւ և ուր փուշեր պակաս չեն գժբախտաբարը։

ԱՌԱՋԻՆ ՄՐՄՈՒՆՁՔ

Սոյն վերտառութեամբ բանաստեղծական գողտրիկ տաղերու մատենիկ մը՝ արդէն հրատարակած է Մեծ. Այլազեան Արքահամ է փէնտի:

Այս անդամ՝ գոհութեամբ ստացանք Հայ բանաստեղծութեան ճիշդին մէջ կարեւոր տեղ մը բանել սկսող, երիտասարդ բանահիւս Յ. Թ. Գայանան է փենտի ԱՌԱՋԻՆ ՄՐՄՈՒՆՁՔը, որոյ պատկերազարդ և փառաւոր տըպագրութիւնն՝ ըստ ինքեան առաւելութիւն մը լինելով Այլազեան է փ. հրատարակած ԱՌԱՋԻՆ ՄՐՄՈՒՆՁՆԵՐՈւ քով, կը լանձնարարեմք Հայ բանասիրաց, որ Առաջնորդի Մրմունձի վերջին հեղինակը քաջալերելու համար՝ առնուն յիշեալ գրքէն մէն մը օրինակ, որ կը վաճառուի նշան է փէնտի Պէրպէրեանի տպարանն ի գին ՚Օ դրուշ:

ՀԵՖ ՈՒՍԱՆՈՂԸ

(Իրական նորագէպ)
(Շար. և վերջ.)

ԺԴ

Յանկարծ արտասուաց երկու կաթիներ աչաց ծայրերը ՚ը իւրեղացան. բայց այս կաթիներ քաւութեան արցունքներէին արդեօք՝ ո՛չ . . . այդպէս ենթագրել հասկցած լըլլալ կը նըշանակէր այն պիղծ հոգին, որ չարութեամբ էր թաթախուած . . . եթէ այնպէս իսկ լինէին, շատ ուշչէ՛ր միթէ . անդթարար քաշունած էր իր զաւակը, սրտին մէջտեղէն և այժմ կուդար իր մեղքե՞րը քաւելու. ի՞նչ . . . երկու կաթիլ արցունքի մէջ կարելի՞ էր մարել բորբոքած հրդեհ մը . կարելի՞ էր երկու շիթ արցունքով սրբել այն սեւ մուրը՝ զոր գրոշմած էր զաւկին ճակատին վրայ:

Միշտ միեւնոյն տեղը գամուած կը մտածէ՛ր: իր արտասուակաթ աշերը Հայկի վրայ սեւեռած, կ'ուզէր սեղմել զայն իր լանջաց վրայ. զի կը զգար թէ կը սիրէր այժմ մօր մը բավանդակ գորովով. կ'ուզէր իր լըբենի շրմուն. քը անոր սառնապաղ ճակտին, իսկոյն մայրական համար մը առանուլ. կ'ուզէր գդուել զայն, փայտիւն

զայն, բայց չէր համարձակեր. երկաթէ ձեռք մը կարծես իր ուսերուն վըրայ կը ծանրանար և անծանօթ զօրութիւն մը զինքը կը շղթայէր:

Մինչ նա այսպէս մտածմանց մէջ էր խորասուզուած, Հայկ նորէն զառանցել սկսաւ, որպէս թէ գիտնար իր մօր ներկայութիւնը.

— Թող զիս . . . թշուա՛ռ կին . . . թող զիս . . . չեմ ուզեր որ քու ճիւազային ծեռներդինձ փարին. կորիք . . . զիս անպատուութեանց վիհը գլորեցիր, հիմակ ալ թշուա՛ռ պիտի ընես զիս. հեռացի՛ր, հեռացի՛ր . . . աստուածային արդարութիւնը պիտի ջախ ջախէ զքեզ . . . թող զիս, թող որ գոնէ մահուան անկողնոյս մէջ հանդիսատ ննջեմ . . .

Հոս լոեց և ձեռներն ու ոտները ձգտիլ սկսան:

Բայց այս վերջին բառերն այնքան ուժգնութեամբ արտասանած էր, որ ուշագրութիւնն արթնցոց հիւանդապահ պաշտօնեին, որ այս միջոցին նըրբանցքին մէջ կը պտտէր. իսկոյն դէպի ձայնն յառաջանալ սկսաւ. բայց այն ինչ սենեակէն ներս պիտի մտնէր, երկու քալլ ետ գնաց. տարօրինակ տեսարանի մը հանդիսատես եղած էր:

Ոեւազգեստ կինը՝ Հայկի մահճակալին քովիկ ծունը կրկնած, ձեռները բազկատարած, աշերը յերկինս սեւեռած կը կենար անշարժ. իր դողգոջկոտ շրմներէն հազիւ լսելի մըրմունջ մը կ'ոլորտանար և արտասուաց կայլակներ կը թրջէին իր վտիտ ձեռներն, որք մեղքամոմի գոյն առած է. ին:

Հիւանդապահն՝ որ անմիջապէս ճանցած էր կինն, որ վայրկեան մ'առաջ Հայկի ո՛ւր գտնուելը հարցուցած էր, չուզեց խանդապարել այս զարմանալի տեսարանը. օւստի առանց աշերը հեռացնելու սեւազգեստ կնոջ վրայէն, քթին տակէն մէկ քանի բառեր մըրմուաց, որք անլսելի մնացին բոլորովին:

Նոյն պահուն Հայկի մայրը ձեռները վեր բարձրացուց, աշերը կիսովի փակեց և սա բառերը մըմնիել սկսաւ.

— Ներէ՛ ինձ Աստուած իմ, ներէ՛ ինձ այն մոլութիւններն, որոց անձնատուր եղայ ցարդ. շատ մեղքեր, շատ չարիքներ գործեցի, կամաւ զան-

ձըս մատնեցի այնպիսի անլուր մոլութեանց, որովք զաւակներուս անբիծ ճակատները մրութեցի. գիտեմ ոճիր մըն է այս, արիւնուուշտ ոճիր մը . . . բայց հիմակ, Աստուած իմ, ծունը գրած քու առջեւ կը զղամ ի բոլոր սրաէ . . . մի՛ մօրն համար տանջեր զաւակը . . . ներէ՛ ինձ, թէեւ ոճրագործ մը, գահին մըն եմ, որ կը ըից վայրագութեամբ զաւակիս գերեղմանը փորեցի . . . Ա՛հ, եթէ ես չեմ արժանի քու ներմանդ . . . եթէ ես պէտք է գատապարտուիմ, թող գէթաղատի զաւակս մահուան ճիրաններէն, որոց ես կամաւ մատնեցի. թող զերծ մնայ նա իր մօր գեհենային պատիժներէն. թող երկնից շանթերը, աստուածային կրակները իմ վրայ թափին, այլ թող ազատի զաւակս : Ա՛հ, հառաչեց լայն շունչ մ'առնլով, իցիւթէ քանի մը օր առաջ իմացած ըլլայի իր հիւանդութիւնը . . .

Մինչ բազկատարած Աստուածէ թողութիւն ու գթութիւն կը հայցէր, ոտքի ելաւ մէկէն կը յուշիկ իմն մօտեցաւ անկողնոյն, որուն մէջ աներեւութացեր էր Հայկ, տմոյն և մահագոյն. ուղեց արթնցընել զայն, բայց չի համարձակեցաւ. բոլորովին նուազած էր նա, բերնէն սպիտակ փրփուր մը դուրս կը ժայթքել միշտ. գիշա նախ, այլ ապա իր ոգեւոր. շրմները նորա ոգեւլար ճակտին հպեց ու հօն ուխտեց ա՛լ փոխել իր ընթացքը, եթէ Հայկ ապրի, անոր ստրուկն ըլլալ, իսկ եթէ մեռնի, ողբովու գառնութեամբ անցընել իր ամբողջ կեանքը: Հինգ վայրկեան յետոյ, մեկնած էր:

Հայկ չզգաց իր ճակտին վրայ համբոյրն իր մօր, որով կը զղամ իր չարեց ու մոլութեանց համար. բնաւիսկ չիւմացաւ անոր ներկայութիւնը. վասն զի՝ ինչպէս ըսինք սոսկալի տենդմը զինք անդապահ ըրած էր. սիրտը կը հեւար այնքան տագնապալից խօսքերէն, այնպէս որ երբ պահ մը յետոյ ճիւանդապահը ներս մտած և տեսած էր անօր վիճակն, իսկոյն մնայուն բըժկին իմաց տուած էր, որ այս վերջին ալ յօն քերը պառատեց, երբ արտասովոր այցելութեամբ մը զննեց անոր կուրծքն ու թոքը:

Հայկ քանի մը ժամ եւելթ ունէր ապրդելու . . .

ԺԵ

Գիշեր էր, սև գիշեր մը. մութ էր ամեն տարր, ամեն առարկայ. բնութիւն սեւ քողի տակ ծածկուած էր. գոգցես սուգ էր առած. ո՞ւր էր առաւտեան ծիծաղկոտ երկինքը. ո՞ւր էր գարնան հոգեզմայլ գիշերներու շիկնոտ լուսնակը. ո՞ւր էին այնքան շողազուն աստեղք երկնակամարին վըրայ. . . անհետացեր էին անոնք այն սեւաթուխ ամպերուն տակ, որք՝ հաստ վարդուրի մը հանգոյն անթափանց և հողմոց հոսանքէն յափշտուկեալ՝ յարեւմտից յարեւելս կը սուրային արտգապէս. ո՞ւր էր վճիտ ու հանդարտիկ Մարմարան, ու իրեւ կիճեալ սաւան, կը նիբհէր աստեղազարդ կամարին տակ, ո՞ւր էր այն անուշ հովիկը, որ ալեաց գանգուրները կը գգուէր յուշիկ. ամեն բան ապստամբեր էր հիմակ. . . կը փրփրար Մարմարան, բլրակուտակ կոհակներ ծովափը կը կոծէին, կը մանչէր ուռականն, կը ցնցուէին վաղնչական շններու հոյակապ կամարներն, կայծակներ կայծակներու կը յաջողդէին ու տեղատարափ անձրեւ մը կ'իջնէր անընդհատ. Պարզ ըսելով ամեն բան գաշնակյած էր գոգցես այդ գիշերը յոյժ ահաւոր կացուցանելու համար.

Այլ մինչ ապստամբած ու փոխորկուն էին տարերք, ի՞նչ փոխորիկներ կային արդեօք այն թարմ ճակտին տակ, ուր ճակատադրի մրոտ մասներն շտահուկ գծած էին սեւ սեւ խորշամներ. ի՞նչ հոգեկան մրրիկներ կ'ալեծփէին արդեօք այն անմեղ սրտիկն, որ հալած ու մաշած էր տարամամ. մլրիկներ՝ որք բնութեան փոխորիկներուն հետ կը հաւասարակշռէին.

Եերեզմանական լուսութիւն կը տիրէր այն սենեակին մէջ յորում Հայկ՝ անկողնին մէջ, սպիտակ սաւանին վըրայ տարածուած էր անկենդան, շընշառութիւնը գանգած և ձեռները սառնապա՛զ. անկողին՝ որ քիչ վերջը իր գերեզմանը, սաւան՝ որ քիչ վերջը իր պատահը պիտի ըլլար. ափսօն, իր գիմաց գծերը հանդարտ էին, այլ այս հանդարտութիւնը տառապանաց յետին մասցորդն էր:

Սենեկին մէկ խորշին մէջ կաւակերտ կանթեղ մը դրուած էր, ոյլ

մերթ վառվառն ու մերթ առկայժ նշոյլը գերեզմանի մէ ներքին երեւոյթը կ'ընծայէր սենեկին :

Կանթեղին դալկագոյն նշուլից ներքեւ, երկու ստուերիներ կ'երերային, որք սենեկին խոր լուսութեանը մէջ իբրւեւ մահուան ուրուականներ կը պատկերուէին աչաց. Մին՝ հիւանդանոցի մայյուն բժիշկն էր, որոյ պուստած գէմքն աւելի խոժոռ կերպարան մասած էր կանթեղին պլայլուն լոյսին ներքեւ և որ լոիկ ու մտածկոտ կը զննէր Հայկի բազկերակը. բժշկին լըռութիւնը Հայկի մահուան գուշակութիւնն էր կարծես :

Միւսը՝ հիւանդապահ ոլաշտօնեայն էր, քառամամեալ թխորակ անձ մը՝ որ բժշկին հրամանները կատարելու պաշտօն ունէր. սա՝ պատուհանին քով կեցած՝ երկնից սեւ մժութեան մէջ կը սուզէր հայեացքը, կարծես յերկնից գթութիւն հայցելու. բայց վայրկեաններն արագ արագ կը սահէին կ'անցնէին լուսութեան մէջէն, զոր մերթ ընդ մերթ կ'ընդհատէին Հայկի խուլ հանչիւններն ու թեթեւ հառաչանքներն :

Ահ, եթէ այս միջոցիս ոմն այդ մահաշուռք մահճին վրայ հսկէր և Հայկի գէմքը գիտել ուզէ, ահարեկ յետըս պիտին ահանջէր. հո՞ն, ամեն բան մահուան շունչէն ցրտացած էր. հո՞ն շփոթ իմն կը տեսնէիր միայնայն յետին խուսափուկ գեղն, զոր մահն իր մրոտ ձեռներով կը քանդակէ իր ճարակաց ճակտին վրայ . . . Պաղքրտինք մը ոլոռն ոլոռն այտերէն ի վար կը թորէր և նորա խարտեալ ուցիր ցան խոպովները կը թրջէր, մերթ աչաց փակ կոպերը կը ձգտէին և մերթ կուրծքը ելեւէջ կընէր արագ. ուրիշ շարժում չէր տեսնուեր իր վըրայ, ամեն բան սրտին յատակը տեզի կ'ունեար :

Յանկարծ բժշկը ձեռները վեր բարձրացուց, յուսահատական շարժում մը ըրաւ և մարմնոյն վրայէն փախէն փախըստական սարսուած մանցաւ. ապա տըսուր ակնարկ մը նետեց հիւանդապահ պահ պաշտօնէին վրայ, ակնարկ՝ որ այնքան պերճախօս եղաւ զի պաշտօնեայն հո՞ն կարդաց, «Թուրս ելնե՞նք» բառերը :

Պահիկ մը յետոյ ջօքդէուն ու հի-

ւանդապահը մեկնած էին :

Հայկի շնչառութիւնը գեռ չէր դադրած, այլ տակաւ կը նուազէր. սենեկին մէկ խորշը դրուած կանթեղն ալ ճիշդ այս պահուս ճարճատիլ ըսկաւ, լոյսը նսեմացաւ և պատերուն վրայ սեւ ստուերներ գծեց, զի տակաւ կը լմննար այն նիւթն, որ հարկաւոր տարր մըն է անոր լուսաւորութեան համար, ինչպէս նաեւ տակաւ կը համար այն թոքն, որ անհրաժեշտ պայման մըն է մարդկային կենաց շարունակման համար. մին իւզասպառ կը շիշանէր, իսկ միւսը կենասպառ կը նուազէր :

Տիո՞ւր զուգագիպութիւն . . . Անցաւ քանի մը բողէ եւս և առաւել զգալապէս սկսաւ շունչը դանդաղիլ, անդամները ձգձգիլ, ինչպէս և կանթեղը դամբանական շիջանուտ ցոլքեր արձակել :

Նոյն պահուն, հեռաւոր սենեակներէ միոյն ժամահարն ուժգին բախումներով հինգ հնչեց, որոց մելամազնէկ ձայնը սենեկին մժաստուեր անկիւններն արձագանդեց :

Հայկ՝ որ առտուան եղելութիւններէն ի վեր դեռ բացած չէր աշերը, կարծես լսեց ժամահարին սուր գանդիւնն ու յանկարծ արթընցաւ, կանթեղին մոխրագոյն նշուլից մէջ սեւ ստուեր մը տեսաւ, բուռն զօրութիւնն մը շարժում տուաւ անոր պաղ ըըրթներուն. «Անիծեալ կի՞ն, դարձեալ . . . հո՞ս» մրմնչեց. բայց չի կլցաւ ամբողջացնել իր խօսքը. զի մահաքուն թմբրութիւնը՝ կապարեայ բեկորի մը պէս՝ ճնշեց զայն, ձայնը կասեցաւ, բառերը շրմանց վրայ մեռան, յաւիտենական քաւնն անոր շարչարանքներն բնդմինելու եկած էր :

Ապա պահ մը իր աշերն առտուածային լուսով վասեցան, յերկինս ուղղեց անոխակալ ակնարկ մը, նուազկոտ ժպիտ մը իր այտերուն փարեցաւ յետոյ կրոնական երկիւղիւ զոյդ մը սառսցիկ ձեռները կրծոց վրայ խաչաձեւեց :

Ճիշդ այս պահուս կանթեղն իր վերջին նշոյլն արձակեց, այս վերջին նշուլից հետ հուսկ յետին բոյր մըն ալելաւ. կեանքը իւզին հետ հատած էր

Հայկ մեռած էր, իսկ կանթղը մարած . . .

ԳԵՐԻԳ Կ. ՍԻՐԻՔԵՆԵԱՆ

ՎԵՐԴ

ԱԹԵՇ ԿԵՋԵՍԻ

Անցեալ ուրբաթ գիշեր Յունաց Աթէշ կիճէսի տօնն լինելուն պատճառաւ Պոլսոյ ամեն կողմերէն երթաւարդք և օրիորդք պտոյտի ելած էին :

Երկու Ակնցիներ այս մեծ չարժումն զուրկ չմնալու համար Սամաթիոյ կողմերը երթալ կը խորհէին :

— Եմմի այս գիշեր չապուղ բայտէս արէ ուր, քընչի մը ժուր գանք Սամաթիոյ կողմերը :

— Ծո աղէկ ոոր ըսկիր, էս ալ քեղ պէս մէյ մը կու փնտրէի, աս գիշեր քընչի մը էլլէնմիշ ըլլինք տէյի :

— Ես տէօվէրքի էօրթամ փէօրըս կուշտացնեմ տիւն ալ հաղիւր էղիր :

— Ե՛ հայտէ տիւն կունա փէօրըս կուշտացուր ու ես ալ սա վէօտիւց ամաններուն մէյ մէյ նալչա զարնիմ, ուր, տէօվէրքի քտունը հաղիւր ըլլիմ :

— Հաղիւր էս էմմի :

— Հուպա երկիւ սահաթ է հազըր էղեր ու քեզ կու պէքէյիմ ուր մնացիր ճանում :

— Ուր տի՛ մնամ աշճիւին գնացի ունեցած պարտքս մէյմը հաշվէ անցուցի, վեց զրուշ պարտքս ելաւ հիյնոց մալ փէօխա առի տասնը միէկ զըրուշ պարտկըս միւնաց :

— Մնջուկ ալ սուս էղիր ուր փէօս էկող աղջիյները սէյիր անենք, ամէն մէկը մէյ մէյ տէլիսանիւ խօրթիւղը զարկեր ու վէր ի վար կուպուտուտիւնն . մենք ուր ըսեսնը երկիւր արերնիս ճէնպէրնիս խօժեր ժուր կուդանք :

— Մենք ի՞նչու գատարկ ժուր տի գանք, քալող աղջիյները կուտեսնա՞ս մէկուն աշվինները ֆիւրիւլտաղի պէս կուդարնայ ու մեզ կունայի :

— Անի մեզ չը նայիր իր տէրերը զայիպ ըրեր ու անսնք կու բնտրէ :

— Էմմի սա զայֆէն կու նայիս, չա՞թ . . բաթ . . բան մը կուվարին :

— Էֆէնտըմ անոր շարխլու ֆէլէք կըսին . . տէրտ ունեցողը կուգալ մէյ մը վարել կուտայ :

— Մնչուկ, ատ օրթայի բամբօրը ի՞շ տըլլայ ուր :

— Էֆէնտըմ աս գիշեր աթէշ կիճէսի ըլլալուն միւնասիպէթիւն, զաննս

ատի տի վառին, ու փէօս նստող աղշինները քէֆ տանին :

— Տուղայ էս քեղի բան մը ըսիմ իմ վէօտկըս կամաց կամաց կու մուզ, մուզ, էրթանք սանկըս նստինք ու մէյ մէյ պայլական խայլէ խումինք :

— Օրիստէ . . պույուռում . ծանիմ . . թի աղոքամէ քէրիէ :

— Ծօ աս ի՞շ կուլըլընէ :

— Զաննս ֆիւշէնկին հըմար հասկըցաւ ու, վաղը տի բաժին կըսի :

— Ծօ սէն պիզէ թիւրիձէ սէօլէ պիզ ուռումմատան մուխուփ տէկիւլիք :

— Նէ՛ պույուռածաքսընըզ :

— Մէտէթ իշ կուզի էմմի :

— Խայփէ մը թող բերէ :

— Սէն պիզէ խատէփի պէօյիւք, իքի շէքէրլու խայփէ կէթիւր :

— Տիօ քալփէտէս :

— Կու հայիս մը էմմի կու հայիս մը էկը իշ տուրուր ֆիւշէնք վառէն խէնը աղջիններուն պատիւ ընելու համար կու վառին :

— Մնչուք ատ դուրդուր քէօրիւկը ի՞շ տըլլայ ուր, հիմայեկս մեր երկրի Զկայենց տղան ֆէօս ըլլար ու զուրնա մը շալէր իսէնը, մարդու ֆիւրէի պէս տեղէն կու ցատկուրտէցներ :

— Պույուռսունլար էֆէնտիէր :

— Հուրումմէ էմմի խոյփէթ առուր չուպազի :

— Իսա բամբօրին ի՞նչ ըլլալուն մուխուփ չեղանք ու գնաց հէյկիտի :

— Կայնէ, հըմայէկս էս սա տիւտիւտիւնէնս կու հասկունամ այս ըսելով իրենց մօտ եղող ընտանիքին մօտեցաւ :

— Ճանըմ տիւտիւ խաթուն, ատ օրթան տունկուփած բամբօրը ի՞շ տըլլայ ուր,

— Վայ մեղքիու ատ ալ պան է քիշիտես կոր :

— Էֆէնտըմ քէրէմ արէ ուր ըսիմ, մեղալիքորըս էրկրէն նոր եկած էմ, վէ ասանք բանին հէօտը տեսած չեմ, կու հարցնիմ ուր մուխուփ ըլլիմ :

— Ճանըմ ատ գիշեր Աթէշ կէճէսի ըլլալուն համար, ամէն կազինօ ասանկ մէյմէկ պաներ շինել կուտա քի գիշերը սահաթը եին ատենները կը վառեն տէ ինչ խըտար ճահիլ ճիւհիւլ կան նէ վրայէն կը ցատկեն էլլէնմիշ կըլլան .

— Մալրիկ ատ մարդուն հետ շատ մի խօրաթեր, զէրէ ես անոր աշկին բէք չեմ հաւնիր կոր, լախըրտը ըրած ատենը աշկը աշկիս մէջ տընկած տիկ տիկ ինծի կը նայի կոր, կիտես քի ինծի պիտի կըլլէ .

— Աման ալթըլխ տուք ալ խընլութին ցուրտնէ մահանա մէկը էրէսնուտ նայելուն պէս միտկերնուդ հազար պան կանցունէք :

— Բամբօրին հըմար ի՞շ կուսին . .

— Էֆէնտըմ ատի աս գիշեր տի վարին վէ հէր իշտար ճահիւլ ճիւհիւլ կան իսէնը վրայէն տի ցատկիւրտին էղեր :

— Տուղա էս քու տէղըդ ըլլամ . իսէնը մէտ քանի ֆիշէնք ալ ես կու վառիմ . . .

— Քընչիյ մը կայնէ ուր խայփէճիւն աս թարափ գայ մեծ չարխլու ֆէլէք մը վարել տիտամ .

— Տիհա խայփէճիւն . . խայփէճիւն .

— Օրիստէ . քէրիէ . .

— Ծօ շու չօնուգլարըն էօնիւնէ պիր չարխլու ֆէլէք եախ բարասունը պիզ վէրէճէկիւզ :

— Պաս իւսդիւնէ . . ֆ . . ըշ . . բա՛ . . ա . . թ . . .

— Վո՛ւ կորպէկոր էլլաս մարդ, աս ի՞նչ ծուներ պերաւ կլխուս :

— հ՞նչ էղաւ քի :

— հ՞նչ պիտի ըլլայ, կիւղէլիմ ֆիստանս լմացաւ բիւթիւն խըզըլճըները վրաս ցատկեց, ծակ ծակ էղաւ :

— Ծօ սէնտէ կէօրմիւրօրըն, ֆամիլեանըն էօնիւնտէ էօյէ շէյ եաքըլըր, քի, պէօյէ կիւղէլիմ ֆիստանը եօդ էտտին .

— Մանիմ պէնտէ նէ գապահաթ վար իմիս, նա պու միւսիլէր սէօյէմիս եաք, պէնտէ եաքմիսիմ :

— Ի՛շ կայ ուր տիւտիւ խաթուն հէօքիւտ սաղ ըլլի էս վաղը ձեր արաջէն անցած ատենը ինծի կանչէ ու քեզի արշիւնը 20 վարանց պայզական պատմայէ իւթն արշիւն տամ, մէյ մալ շինէ :

— Վո՛ւ կայծակներու կաս մարդ, քի ասանկ ինծի կընակիս օրթայէն կը ճաթեցնես :

— Էֆէնտըմ քանի որ տի ճաթիս . ինքինքդ թամիր անել տուր :

— Մուս էղիր քա, սուս էղիր, ա-

մէն մարդ մեր վրայ կը խնդան կօր :
—Ծո՛ խայֆէճի պու բամբօր նէ
վագըթ եախաճախ տուք :

—Նա սինտիք սինտիք :

Շոգենաւը ալրած միջոցին ամէն
մարդ սիսաւ (պիրտիր պիր) ըսելով
վրայէն ցտակել, և ի վերջոյ մեր օրի-
որդը, անանկ ալ ֆիստանս լմնցաւ ա-
նանկ ալ պարէ ես ալ օրվոր վրայէն
ցատկեմ տէ հավէսըս առնեմ ըսելով,
այս անդամ մեր կօշկակար էմմին զայն
տեսնելով իւր ընկերոջը կըսէ :

—Ծո աղջինը ցատկելէն սըզրա
տիւն ի՞չ տէյի չես ցատկիր :

—Եփէնտըմ անի ցատկելէն սըզրա
ծառայականս հայտէ հայտէ կուցատ-
կիմ, ըսելով երբոր ոտքը վերցնելով
ցատկել կը փորձեր յանկարծ ոտքը
սպրդելով կրակին մէջ ինկաւ բայց
չորս կողմէն օգնութեան գալով ինդ
ճը աղատեցին բանթօլին մէկ ոտքը
այրած :

Այս միջոցին իրենցմէ մին խահվէ-
ճին կանչելով կը հարցնէ :

—Քաչ փարա վէրէճէկիւզ :

—Օն պէս կռուս :

—Մնչուկ տեսուր մի՞ հըմայեկս կե-
րած ապուրը :

—Ճանըմնէ իշիւն օն պէշ զրուշ
վէրէճէկիւս :

—Օն քրուս ֆիսէնք պէս քը-
րուս քահվէ էթմիս 15 քրուս հիսապ
պու :

—Ոտ հիսապը ինչ ճիվերոէ ուր,
սէն պիզէ 2 զրուշ կէթիր պիր չէյրէք
վէրէկիւմ :

—Պըսէ ծապուք բարալարը վէր,
եօքսա, պու բալթօսուր վէրմէմ :

Մեր կօշկակար էմմին կը ոտիպուի
իւր քովի եղած ստակը տալ բայց 10
զրուշ պակաս կուդայ, այս ժամանակ
բալթօն եւս հոն ձգելով կը մեկնին :
Լասնուս նայելով մեր կօշկակար էմ-
մին մնացեալ 10 զրուշ տանելով իւր
բալթօն կռունէ . բայց կերգնու որ
մէլ մալ Աթէշ կէճէսիի չերթայ :

ՎՈՐՈՉԴԱԾ (կակոս)

ԱՂԵՐՍԱԳԻՐ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Գերմանիոյ մէջ իմաստուն ոմն
բազում տարիներ հաւատարմու-
թեակը տէրութեան ծառայելէ վերջ
զրաբարտութեան մը զոհ երթալով
պաշտօնանկ կը լինի : Անդործու-
թիւնն զինքն կը յանձնէ թշուառու-
թեան ճիրաններուն, որոց լնդ եր-
կար կը տոկայ աննկուն արիու-
թեամբ : իւր վերջին ապաստարանն
եղաղ տան մէջ առանձինն էր իւր սի-
րելի աղաւնւոյն հետ, զոր բաց վան-
դակի մը մէջ դրած կը անուցանէր և
զոր կաթոգին կը սիրէր իւր այդ միակ
սփոփանքն :

Խեղճ մարդն զատ թուղթեր մը-
րուտած էր իւր անմեղութիւնն պաշտ-
պանելու համար . շատ աղերսագիրներ
տուտած էր մեծամեծ անձանց, այլ ա-
պարդիւն մնացած էին անոնք,

Օր մը յանկարծ լաւ խորհուրդ մը
յղացաւ . երկու աղերսագիրներ գը-
րեց, ոյց մին կապեց իւր աղաւնւոյ
ոտին և միւսն գրպանը դրած ճամբայ
ելաւ դէպ յարքայական պալատն : Այն
ինչ յաջողեցուցած էր զիւր սիրելի վե-
հապետ աեսնելու . ահա թող տուտաւ
իւր հաւատարիմ աղաւնին՝ որ զիւր
թուիչ առաւ դէպ յերկինս . իսկ ին-
քըն հանեց իւր գրպանի աղերսագիրն
և ձեռամբ դէպ ի վեր բռնելով ին-
կաւ յոտս արքային գոչելով . «Գը-
թութիւն վեհափառ Տէր, Գթու-
թիւն» :

Բարեկորտ թագաւորն հրամայեց
նմա ոտքի ելնել, առաւ նորա աղեր-
սագիրն և երբ աղաւնոյն թուուցման
պաաճառն հարցուց, թուուառ մարդն
պատասխանեց «Վեհափառ Տէր, ան-
գործութենէ յուսահատած էի և շար
խորհուրդներն պաշարեր էին միտքս,
կ'ուզէի անձնասպան լինիլ, երբ յան-
կարծ յոյսն փութաց ձեռնոտու լինիլ
թշուառիս, երկու աղերսագիրներ գը-
րեցի, ոյց մին հաւատարիմ աղաւնոյս
ոտին կապելով զրկեցի առ թագաւո-
րըն թագաւորաց և միւսն ահա ձեր
վեհափառութեան կը մատուցանեմ : »

Այս խօսքերուն վրայ ի գութ
շարժեալ արքայն, գովեց նորա իմաս-
տութիւնն և համարձակութիւնն և
հաստատեց զնա իւր նախկին պաշտօ-
նին վերայ :

—Տուտու . միսափիր էկտ :

—Ով է :

—Թէյդէս իլէ եկէնսաէ :

—Ծո անոնք միսափիր չեն սում
եէլիէն օխոր օր ութը զիշեր կը մը-
նան :

* * *

Հաճի պէյ մաշալլահ եէկէնին ամ-
մա պէօյիւմիւշ :

—Եշէյէ տէօնմիւշ ամա պաշընտա
ագըլ եօք :

—Հէլպէթ, դըզ հալասընա օղլան
տայըընա ըլդար տէրլէր :

* * *

Գուղում միւսիւ էթիյէն սէն կինէ
Փարիզէ կիթմիշսին կըռան Օրէրայ
թէաթրոսու նէ՞ պէօյիւքիւքտէ վար:

—Եփէնախմ սիզէ շու գատարընը
սէօյլէյիմ քի Բառատիտէ օթուրան
Բածտէրտէքի ատամլար գարընճա-
պոյունտա կէօգիւքիւր :

—Տէմէք քի Փարիզտէ պիր եան-
զըն զուհուր էտէրս է սէփէթի կըռան
օրէրա ասար :

—Օրտա եանզընա սէմէթ ասմաշ-
լար :

—Պէնտէ սէրէթ եէրինէ քիւֆէ
տէյէճէիտիմ ամա . Փարիզտէն Ստան
պօլա կէլէնէր եալանը քիւֆէլէրէ
տօլտուրմադտա տըրլարտա մըրանա-
տա քիւֆէ գալմամըշ տըր զանն էթ-
տիմ :

* * *

Նէրէյէ կէնէ հաճի աղա գուղու
կիպի էօնիւնէ թաքմըշ կէօթիւրիւ-
եօրսուն :

—Էլ էօրմէյէ կէօթիւրիւեօրում :

—Վայ, խըեանէթ չտիւլիւն օլուր
տէ պանա պիր աղըզ տափէթ եօք հէ:

—Եօք ախպար պապասըլլա պա-
ըլըշըրաճաղըմ :

—Պու գաչընճը տէֆա տըր :

—Քէննի պու սօն օլաճագ :

—Եկէր տէտիզին կիպի չըքարսա
պէնտէ պու եաղտըլլըմը պօզարըմ :

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Փողոցին մէջ :

Անցորդ մը գետին կը ձգէ իւր գրամապօնակն զոր տղեկ մը գիպուածաւ տեսնելով՝ վեր կ'առնու և անմիջապէս պարոնին ներկայացնելով.

—Ինձ համար բան մը չը կայ, կը հարցնէ :

—Ո.յո՛, բարեկամո, ա՞ռ պահէքսակո :

Տղեկը, զարմանօք :

—Երդէն ևս այնպէս պիտի ընէի, բայց մէջը բան մը չը կար :

—

Երկաթուղոյ կայտրանին մէջ .

—Կրնա՞ք ինձ տոմս մը տալ, կը հարցնէ ուղեւոր մը տաժուկավաճախին :

—Ուր պիտի երթաք .

—Ուր այ կուղէք. գիւղագնացութեան համար տուն մը կը փնտռեմ. և գեռ տեղը չեմ որսչած .

—

Երկու գողեր, կօշկակարի մը խանութին առջեւ կեցած, ուշադրութեամբ կը դիտէին ի տես գրուած զոյգ մը գեղեցիկ կօշիկ :

Անոնցմէ մին ձեռքն կ'երկնցնէ գողնալու համար, բայց շուտով ետ կը քաշէ .

Իւր ընկերն, ապշեալ, խրոխտ ձայնիւ մը :

—Ի՞շ, կ'ըսէ, ատկից աւելի տժան կուղէի՞ր գնել . . . :

—

Բնտանեկան պարահանդիսի մը մէջ: Վառարանին քով, մորդ մը մը տաղբաղ կ'եցած է :

—Կը ձանձրանա՞ք, պարո՞ն, կը հարցնէ հանդիսականներէն մին :

—Ո.յո՛, և դո՞ւք :

—Ես եւս, ո՞չտափ լաւ կ'ըլլար եթէ ասկից մեկնէիք :

—Ո.հ, չեմ կրնար, տանը տէրն եմ:

—

Պետրո՞ս, կըսէ պարոնը իւր ըսպասաւորին, ի՞նչ ըրիք այս առաւօտ գրած նամակս զոր գրասեղանին վրայ ձգած էի :

—Նամակատունը տարի :

—Ի՞նչ, հասցէն չէն գրած դեռ,

—Աւելի լաւ, մտածեցի որ թերեւս չէք ուղեր իւմացնել որու գրելնիդ :

Պատժական ատենին առջեւ :

—Նախագահն.—Տեսնե՞նք, բարեկամո, առաջին անգամն է որ գողութիւն կ'ընէք :

—Ո.յո՛, աէ՛ր նախագահ :

—Ժամացոյցը առած ժամանակնիդ, անհանդսոտութիւն բնաւ չզգացիք :

—Ո.յո՛, տէ՛ր նախագահ, վախցայ որ արծաթէ չըլլայ :

—

Երբ ամուսնացայ, կ'ըսէր կին մը իւր բարեկամնէեաց միոյն, այնքան կը պաշտէի ամուսնին որ զայն ուսելս կուգար . . . :

—Լաւ, և ա՛յժմ . . . :

—Ա՛յժմ . . . կը ցաւիմ որ չեմ ըրտծ :

—Օհ, բարեկամո, ս՞ւր մնացեր ես, վեց տասէ ի վեր զքեզ տեսած չեմ :

—Ամուսնացայ :

—Կարելի չէ : Խեղճ բարեկամո, աւելի լաւ կ'ըլլայի եթէ ժամացոյց մը գողնայիր :

—Ինչու :

—Որովհետեւ կրնայիր հինգ տարիէն փոխել մինչդեռ հիմա ամրող կենացդ մէջ պիտի պահես առածդ :

Փարիզի Մատրիէն եկեղեցւոյն մէջ պսակի արարողութիւն մը կը կատարուէր . Ամուսնացեալք, հարս և փեսայ, ծայրայեզ աստիճան տղեղ եին, ահագին բերանով, մեծ քթով, տըձեւ մարմնով :

Նոյն պահուն յորում քահանայն իրենց կողմը կը դառնայ խրատ մը տալու համար, մի քանի վայրէեան ապշեալ կը դիտէ զնոսա և յուղեալ ձայնիւ մը :

Դեռաւտի ամոլք, կ'ըսէ նոցա, սիրեցէք զմիմեանս, որովհետեւ եթէ չը սիրէք, ո՞վ պիտի սիրէ զձեղ :

Երկու երեսփախաններ կը վիճարանէին, մին կ'ըսէ միւսոյն :

—Հասարակութեան մէջ երբէք չէք բանար բերաննիդ :

—Կը ներէք, Ամէն անգամ որ կը խօսիք, ես չեմ յօրանջողը :

(Բարգմ.)

Մ. Գ. ՄՕԶԵԱՆ

ՊԱՂ ՊՈԶՈՒՄՈՒ ԲՐԵՆՍԵՍԻ

Թօջաֆ Պիր Հիբեազէ իթթէեէն
Տինկէլլին

Զիքրի . Հիքեաեէմին սօնունտապէեան օլունաճաք օլան պիր թարիխտէ պաղ պօղումու էսնաւընտաս ուսրը կիւզէլ պիր տուխթէրի ոլի էմալին տիհանընտան ֆիւթուհաթքեարի պիր սէտայի մէսէրրէթ իշխտիլու : Հէման քեաֆքէյի ասմա 'ֆիտանլարըն զանն իտէրսին իշէրինտէն մըրըւտանըլար, «Պո՞ւնէ» վէ միւթէագըպէն ֆիտան լարըն զապիթ ու բապիթ օլունան գազ զէփէլէրն թէփէ չիփմէ կէօզ պէպէքէրի բարըւ բարըւ նուազիթ թէբաֆընա աթփ օլունտուլար :

Նուազէթ տէտիզիմիզ, իլք ֆիբեատ իտէն տուխթէրի տիլըուպանըն իսմեա շէօհրէթի տիր :

Լաքին նիշի՞ւն քիրազ կիպի տուտագլար իլէ իհամթա օլունան ու քիւշինչէք տիհանընտան ալըգ ալըգ մէզքիւր սէտա հէվայի ֆիշէնք միսլի սալզըմ սէչաք ետախտ ու եիւրէքտէն թաշան սէվինճ եաղմաւրու հավայա ֆըրւանուր :

Իշթէ էվէլ էմիրտէ պունու իյզահ իթմէք կէրէք, իմափ էն բաթիքու եօլունու էլէ ալալըգ քի հիքեայէմիզին ճատակէսինէ տուխուլ օլունաուն :

Շիմարիլք պուլունտուզումուգ թոսնան նէհրի պօեռունտա հիսապսըգ աթիգ միւնիզիւզէլի հիքեայէլէր օլունտան օղուլա թազէ պաղէ պազի դաւը, իշթէ պիրի աէ շու ամիտէքի տիր :

Ռիվայէթէն իման իտէրէր քի ձէնապը ազիմ իւշ շան, ինսանլարը չիֆիթեարալը, լաքին էսնայի խալդտա եէքտիկէրինտէն ճիւտա տիւչտիզինտէն, պունլար պազէն ախրէթտէ գավուշուրլար վէ պազէն տիւնետտէ պիրպիլէրինէ բասթ կէլիրէր, հալ պուքի իւքի խուսուստա իշպու բասթ կէլիրէրին տարի :

Կէրչի սէօլէնմէսի ֆազլա աըր իշ պուն Սէտէլ չիֆիթէ վիհուտէրին տայիմա պիրինտէն նէվինիվան էր վէ տիւ-

կերինուէ ատախի տիլրուպա բէյքէր րուհու մէվճուտ տըր :

Լաքին հայրք քի եէքտիկէրինի նէ եօլ իլէ ղուլսունլար, նա՞սը պիր պիրէրինէ րասթ կէլոինլէր, նի՞ճէ պիր պիրէրի իլէ թէէհիւ իթսինլէր : Զիրա ոլ գատար չօգ եանըլմաքլար սէպէ-պինտէն տէլի՞լ մի քի պունձա ուրդուն-սուղ վէ իմթիզանըզ ֆամիլեալար թէշքիլ օլունմագտա տըր :

Իշթէ թունա նէհրի սէվահիլինուէ պու ուրդունսուղլուք գաթ.ս գուհուր իթմէզ . զիրա օնլար, ոլ չիփթէնին տիկէր նըսփըն քէնտի քէնտինէ զու-հուր իթտիրմէնին էսրարընը, եանի քէնտի էքիլինին թէքինէ եախօտ միւշ-թէքինէ աշնա օլմանըն ուսուլինէ, սափ վէ սատըգ մուհապակէթինի ան-նամագ սէնահաթընա մալիք օլտուգ-լարընտան խէյալի թարզլա տույուպ, պիլէպիլիրլէր : Լաքին նէ եօլտա :

Էկէր մէվսիմ գըշ իսէ, պիր գա-պուգ տէրունինտէ սըղընմըշ օլան չիփ-թէ պատէմ իլէ . էկէր մէվսիմ իլք պա-հար իսէ մասումվարի կիւլիւմսէյիշ էսնասընաա իքի տուտաք միսլի եէք-տիկէրինէ եափըշմըշ պուլունան պիր չիփթ քիրազ իլէ, էկէր եազ մէվսիմի իսէ պիր գամըշտա հասըլ օլուց չիփ-թէ սօրդուն պիշիմինտէ չիփթէ պա-շադ (հասկ) իլէ, վէ նիհայէթ էկէր սօն պահար իսէ եէտի գարէ տանէ-լէր իլէ պիրէշմիշ չիփթէ պէեազ իւ-զիւմ սալգըմլարը իլէ եալընըզ ան-նարլար :

Կէրչի նատիր իւլ էմսալ ամմա-քեամիլէն էմին օլունուր պիր ուսուլ տըր պու : Շու տա վար քի պահանդ վէ քիրազ վէ պատէմէր իլէ իհթիմալքի իի եախօտ հիչ աննաշըլմարն (Պաքին ոլ միւնիկէլի սալգըմլար իլէ էէր իշ կէօրիւլէպիլիր, աշիքեար վէ սահինէն եանըլմազ օլուր : Վագըթ ու սսհա-թը կէլտիմ մի, տուալար օլունուր, օլտէմ զանն իտէրսին կէօրտէն սէմավի պիր հիւսնի իթթիֆագ ինէր ափւնեա իւզինէ, պատէհու րահինէի թայեի-պէտէն տիւման զուհուր իլէ ագը-պինտէ զահիտ օլուր ոլ սէվկիւլիւ է-քիզ օլան նըսփ, չէօյլէ քի եէօրիւր, սէօյլէր, նիհայէթ պիքուսուր վէ թէքմիլ պիր սէվկիւլինըզազ : Եախօտ պիր սէվկիւլի պիր բէյքէր . չիւնքի

իշպու ասարը ըիվայէթ եալընըզ օղ-լանլարա ալիտ օլմայըպ գըզլարա ա-յիտ տիր :

Լաքին տավէթ օգումանըն ուսու-լինի աղ սօնրա նուապէթին նասըլ իթտիզինի կէօրէնէյիմիզտէն, շիմտի-լիք կէլէլիմ կէօրիւնիւչէ :

Զիքրի սէպդաթ իտէն սուրէթի վէհմիյէ (Խայաւ) վէ զըլ (Քուզէ) պու-զու վէ տիւմանտան էքիզ, քէնտի իսմ ու ճիսմինի (ատրէսինի) վէրիր էկէր օրալու տէլիլ իսէ, էկէր ոլ քէօյիւն սէքէնէսինտէն իսէ եալընըզ քէնտի-սինի կէօսթէրմէքլէ իգթիփա իտէր :

Իշպու սօն թէտապիրտէ նէթիճէսի-նին իյզահաթընա լուզում գալմազ, ֆագաթ իլք թէտապիր զուհուրինտէ օղլան անինտէ օլտուզու մահէլլտէն պաղէն տախի գըզ եօլա բէվան օլուր. վէ իշպու եօլ իլէ եարը եօլտա պիրի պիրլէրինէ րասթ կէլէլիրէր :

Էկէլիմ ագտը իզտիված մէսէլէսի-սինէ . տայիմա իթիդատը պաթըլէ իլէ վէլատէթ ֆարգընա վէ զէնկինէ գու-լադ տսմայարագ ինրա օլունուր : Հէմ նէ հաճէթ ձէնսապը հագտան նշանլանմըշ օլունան իքի եիւրէքլէրի քիմին հատտի օլապիլիր քի այըրուն :

Իշթէ պու եօլտա օլան իզտիվաճ-լար քեամիլէն մութլու օլուրլար :

Պունուն սէպէպի աշիքեար տըր : Կէրէք պատէմ եախօտ քիրազ, պուզ-տայ պաշագը եախօտ իւզիւմ սալգը-մը եսուունլար իշնտէ տիգդաթլըճա մահփուզ տըրլար, իշթէ պու միւնիւ-զէլի պագըեաթլէր (մասունք) ագտ ու իզտիված ասիւմանընտա միւսթագիլ վէ տայիմա կէշիպ տէօնմէքտէ պու-լունան գարէ վէ գաթը տիւմանլա-ընը անինտէ պիւյիւլէմէք գուզի-թինի հալիզ տիրլէր :

Իմտի արթըգ քէշփ իտինիզ քի գըշըն օլ էքիզ պատէմի, իլք պահար-տա քիրազը, եազըն չիփթէ պուդտայ պաշազընը վէ իլէ սօն պահարտա օլ էքիզ սալգըմլարընը էլտէ իտէնլէր նէ տէրէճէլէրտէ շազ վէ մէմսուն օ-լուրլար :

Իշթէ նուապէթտէ պունու պու-ձուշուտու :

Պաղպօզունու էրքէք վէ գըզ պիր-տէն գօշաւշուպ կէլտիլէր : Հէր քէս շիւպհէտէ, կէօզիւ իլէ կէօրմէք իու-թէրլէր, իմտի օլ թըլըմլարը քէմալը

տիգդաթ իլէ թէֆթիլէր իթտիլէր : Քիմ պիլիր, գըոգանտըլարընտան իհթի-մալ տըր պիր էքսիզինի մէյտանա չը-դարմագ իսթէրլէրտի :

Մագուրէ չոր

ՏԻՇ ԹԱՎՈՒՊԻՊԻ

ԺՕԶԻՑ ՆԱԼԲԱՍ

Ցիշ թապիպլէրինին էն մահիրի օլուպ, քէնտիսինէ միւրաճաթ իտէն. լէրի աղ վագըթ զարֆընտա չիփարէ-զիր իթմէթլէ պիհագդըն խօնուտ իթ-միշ օյան ֆօզէփ նալբաս էփ. Սիրքէ-ճիտէ թրամկայ ճատտէսինտէ Տույու-նու Ռւմումիէ իտարէսի գարշընտա 8 նումէրօլը մահալը մախսուստա պու լունմագտա տըր :

Թապիպը մումակիչյ զայէթ մա-հիրանէ պիր սուրէթտէ իմալ էլլէտի-կի տիշլէրի էհվէն ֆիյաթլա ֆիրուփսթ իթտիկի կիպի, միւշթէրիլէրինի քէ-մալը հիւրմէթ վէ նէղաքէթլէ գապուլ վէ տիշ խասթալըգլարընը հիւսնիւ թէ-տափի իտէրէք, ճիւմէնին մէմսունի. յէթինի գաղանմագտա տըր :

ԱՂՕԹ Ս.ԳԻՐՔ ՊԱՐՏԷԶ ՀՈԳԵՒՈՐ ԸՆՅԱՇԱՋԱՑԿԵՎ

(Պէրպէրեան ծպագր.)

Ընտիր թղթի վրայ, մաքուր տպագրութեամբ, լաթա-կազմ, կը վաճառուի

Երկու { 2 } դրուշ

Կը գտնուի Պէրպէրեան Տպարան, Կ. Պ. Էսքի Զապ-թիէ ճատտէսի, լժեւ 61 :

ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՑԵՏՈՄ

Լաւագոյն քառաթօնի վրայ ա-մէնլեզուաւկըպատրաստուի գին 100 հատը 10 գ հեկն պէտք ունեցողները պէտք է դիմեն Գ. Պաղտատլեան տը-պարան Յակոբեան խան :

Ժիւ 13 Կ. Պոլիս :

